

Sygn. akt V CSK 557/15

POSTANOWIENIE

Dnia 10 marca 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Mirosław Bączyk

w sprawie z wniosku I. W. i D. W.
przy uczestnictwie T. [...] Spółki Akcyjnej w K.
o ustanowienie służebności przesyłu,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 10 marca 2016 r.,
na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawców
od postanowienia Sądu Okręgowego w G.
z dnia 6 maja 2015 r., sygn. akt III Ca [...], III Ca [X],

- 1. odmawia przyjęcia skargi do rozpoznania;**
- 2. stwierdza, że uczestnicy postępowania ponoszą koszty postępowania kasacyjnego związane ze swym udziałem w sprawie.**

UZASADNIENIE

Wnioskodawcy złożyli skargę kasacyjną od postanowienia Sądu Okręgowego z dnia 6 maja 2015 r., w którym zmieniono postanowienie Sądu Rejonowego z dnia 31 lipca 2014 r. W postanowieniu tym ustanowiono na rzecz uczestnika postępowania służebność przesyłu w sposób opisany w pkt 1 sentencji tego postanowienia za odpowiednim wynagrodzeniem (pkt 2 sentencji, k. 765 akt sprawy; t. IV).

W skardze kasacyjnej wnioskodawców podnoszono naruszenie przepisów prawa procesowego i materialnego (art. 382 k.p.c.; art. 305 § 2 k.c. w zw. z art. 509 w zw. z art. 50 i w zw. z art. 47 § 1 k.c.; art. 305² § 2 w zw. z art. 363 § 2 k.c.). Motywując wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania wnioskodawcy,

stwierdzali, że istnieje potrzeba wykładni przepisów k.c. wskazanych na s. 3-4 skargi (art. 398⁹ § 1 pkt 2 k.p.c.).

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Analizując treść uzasadnienia zaskarżonego postanowienia, treść skargi kasacyjnej i zawartą w nim prawną motywację wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania oraz treść odpowiedzi uczestnika postępowania na skargę kasacyjną wnioskodawcy, Sąd Najwyższy stwierdził, że – wbrew stanowisku skarżącego – w rozpoznanej sprawie nie występują przesłanki przyjęcia skargi do rozpoznania, przewidziana w art. 398⁹ § 1 pkt 2 k.p.c. Nie występuje bowiem potrzeba wykładni przepisów wskazywanych na s. 3 i n. skargi.

Zgodnie z art. 305² § 2 k.c., jeżeli przedsiębiorca odmawia zawarcia umowy o ustanowienie służebności przesyłu, a jest ona konieczna do korzystania z urządzeń określonych w art. 49 § 1 k.c., właściciel nieruchomości może żądać odpowiedniego wynagrodzenia w zamian za ustanowienie służebności przesyłu. Formuła „odpowiedniego wynagrodzenia” jest na tyle pojemna, że pozwala na odpowiednią indywidualizację przez Sąd orzekający rozmiaru przyznanego właścicielowi wynagrodzenia na podstawie dokonanych ustaleń faktycznych w konkretnej sprawie. W judykaturze Sądu Najwyższego dokonywane są pewne uogólnienia w tym zakresie, tj. poszukiwanie miarodajnych kryteriów wyznaczających rozmiar wynagrodzenia. Oznacza, że pozostawiono sądom meriti swobodę polegającą na indywidualizacji ocen w tym zakresie, formułowanych na tle określonego stanu faktycznego (por. np. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 27 lutego 2013 r., IV CSK 440/12, nie publ.).

Nie można zatem twierdzić, że Sąd Okręgowy posłużył się w tej mierze kryteriami, które nie mieszczą się w treści art. 305² § 2 k.c., skoro zaznaczył, iż miarodajnym kryterium ustalenia wynagrodzenia za ustanowienie służebności jest obniżenie użyteczności wobec niemożności korzystania z obciążonej części nieruchomości w sposób przewidziany w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego. Ma ono stanowić ekwiwalent korzyści, jakich właściciel nieruchomości zostaje pozbawiony w związku z jej obciążeniem.

W tej sytuacji Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

O kosztach postępowania orzeczono stosownie do art. 308 § 1 k.p.c. w zw.
z art. 13 § 2 k.p.c. i art. 520 § 1 k.p.c.

l.n